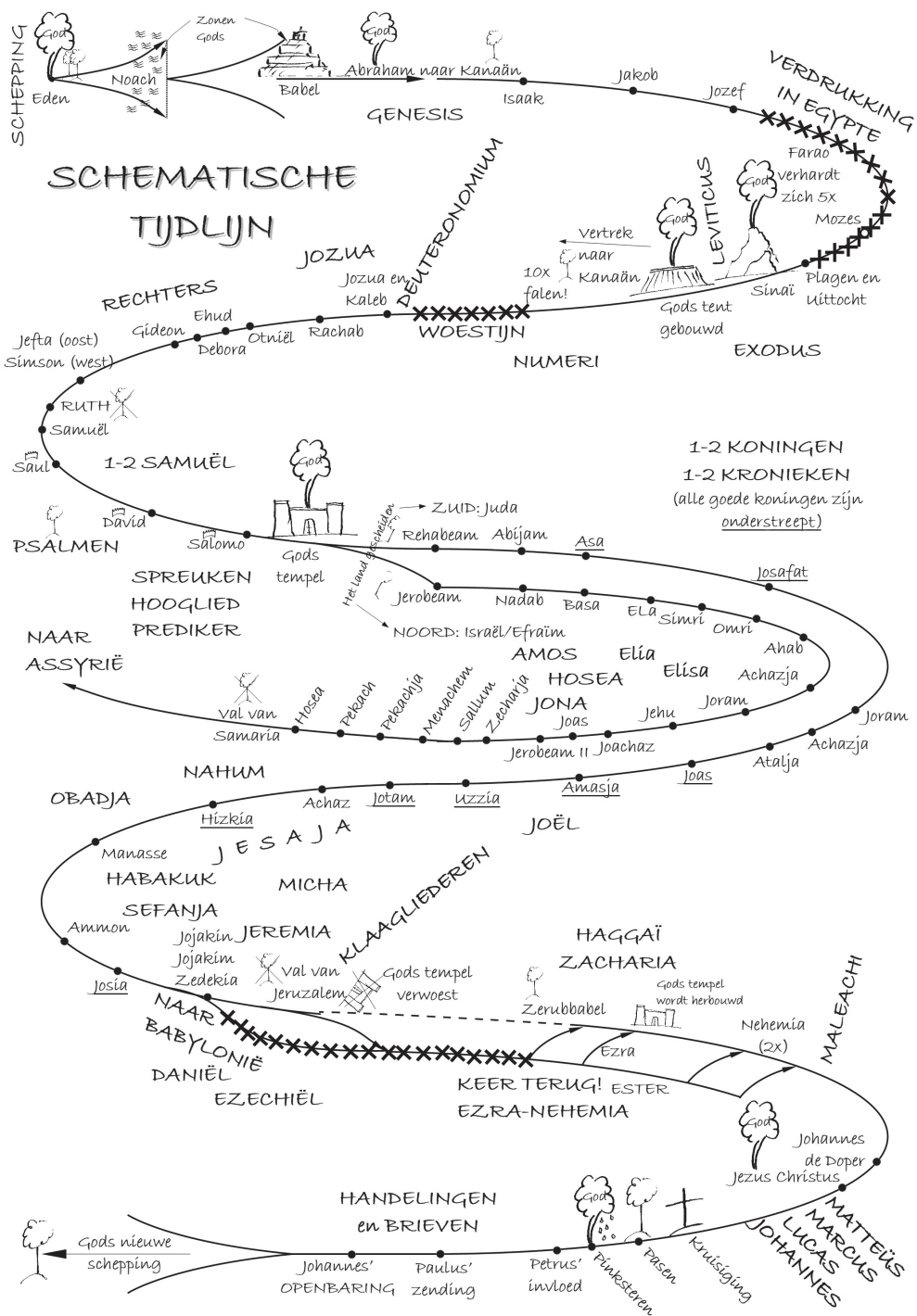

Raymond R. Hausoul

DE RODE DRAAD VAN DE BIJBEL

**GEEN LOSSE VERHALEN,
MAAR ÉÉN GROOT PLAN VAN GOD**

De bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV21), tenzij anders staat aangegeven.

DE RODE DRAAD VAN DE BIJBEL

Copyright © 2025 Uitgeverij Gideon & Raymond R. Hausoul

Auteur: Raymond R. Hausoul

Omslagontwerp: Patrick Staal

Typografie binnenwerk: Coco Bookmedia, Amersfoort

Jaar van uitgave: september 2025

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

www.gideonboeken.nl

ISBN: 978-90-5999-304-4

NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook, behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord	7
Waarom zou ik bijbelverhalen moeten kennen?	9
1 Start van Gods hemelse <i>happy hour</i>	17
Van zondag tot zegen	17
De hemelse to-do-lijst	20
Oeps, <i>Mission Failed?</i>	24
Kaïn, een puntig verhaal	26
Hemels tussendoortje	28
Bubbelpret met Noach	30
Brabbel torenbouwers of tuinliefhebbers?	34
2 Patriarchen op pad	37
Bram en Saar op reis	37
Gods lach en leven over Isaak	40
Abrahams examendag	42
Broederlijke bokswedstrijd	46
Listige streken van Laban	49
De mystieke nachtworstelaar	51
Wilde dromen en geniale uitkomsten	53
3 Gods belofte van Kanaän	57
Baby op avontuur in mini-ark	57
Vrijheid en verwondering	60
De grote test van Team Israël	65
Gods heilige tent en priesters	70
Wildernis waanzin	75
Kijk uit, hier komen wel	78
Rechtspraak en romantiek	80

4 Gods grote koningzoektocht	85
Zoektocht naar een reus	85
David en de prinses	88
Strijd over de troon	92
David's dakavontuur	97
Koninklijke chaos	101
Bouwblokken en wijsheid	103
Het Bijbelse blunderboek	107
5 Koninklijke fiasco's	113
Elia en paljas Achab	113
Elisa en dolleman Jehu	117
De chaos van Atalja	119
Assyrië en het noordrijk Israël	122
Babylonië en het zuidrijk Juda	126
Zeventig jaar all-inclusieve ballingschap	132
Van Babel naar Jeruzalem	138
6 De Messias bouwt Gods rijk	145
Baby J in de kribbe	145
Badwater battleground	149
Gods nieuwe wereld in woord en daad	152
De waarheid achter Jezus	158
Jezus in Jeruzalem	161
Het weekend begint met een wonder	165
Paaszondag: De grote comeback	168
7 De Messias zet zijn volgelingen op turbo	173
Pinksteren: Pikante sterren	173
Saulus 2.0	177
Heilige stad en heilige stappers	180
Een mix van culturen in de kerk	183
Nog meer kilometers	185
Naar Rome met boeien	187
Jeruzalem: Finale en première	194
Overzicht van bijbelteksten per hoofdstuk	199
Over de auteur	201
Eindnoten	202

VOORWOORD

Dit boek is geboren uit de talloze lessen die ik jarenlang op allerlei plekken heb gegeven over de verschillende bijbelboeken. Die momenten waren werkelijk fantastisch, zowel binnen onze landsgrenzen als ver daarbuiten. Of ik nu sprak met jongeren of ouderen, mannen of vrouwen, praktische denkers of filosofische zielen, elke keer opnieuw mocht ik de bijbelboeken tot leven brengen.

Vooraf mijn lessen aan de *Evangelische Toerustingsschool* (ETS), de Pinksterbijbelschool C7, het *Instituut voor Bijbelse Vorming* (IBV), de *Evangelische Theologische Faculteit* (ETF) en de ontelbare studies en preken die ik in diverse kerken gaf, hebben mij geholpen om het verhaal van de Bijbel steeds scherper en levendiger te zien en te beschrijven. Daarnaast kon ik het tijdens die lessen nooit laten om af en toe een grapje in mijn verhaal te vlechten, waardoor het bijbelverhaal nog levendiger werd. Vooral wanneer ik bijbelverhalen aan kinderen vertelde was dit het geval. Dan moesten drama én humor op het hoogste didactische niveau worden gebracht! Dus, verwacht in dit boek niet alleen wijsheid en diepgang, maar ook een flinke dosis knipogen en glimlachen!

Het voelde alsof ik een reusachtige puzzel stukje voor stukje invulde. Het beeld werd niet alleen completer, maar ook steeds

smakelijker. Samen met anderen ontdekte ik dat de Bijbel geen droog boek is, maar juist iets om van te watertanden.

Mijn uitgever, Gerhard Rijkxen, zag het ineens helemaal voor zich: een doos vol verrukkelijke chocolaatjes, elk met een eigen smaak. Dit boek wil je laten snoepen van de Bijbel zoals je snoept van luxe bonbons. Elke pagina biedt een nieuwe verrassing, een smaaksensatie en soms met een geestelijke vulling waar je u tegen zegt.

Op de kaft zie je hoe de chocolade zelfs de woorden vormt: 'De rode draad van de Bijbel'. Precies de bedoeling. Ruik, proef, ontdek en blijf terugkomen, net als bij je favoriete lekkernij. Dus neem gerust een stukje (of twee) en laat je meenemen in het grote verhaal dat rijker wordt met elke hap.

Graag bedank ik Déborah Giampietro en Geert Soete voor het doornemen van het manuscript en de taalkundige en inhoudelijke voorstellen. Evenveel dank gaat uit naar Gerhard Rijkxen van uitgeverij Gideon. Het is mooi om al die jaren samen met elkaar op te trekken en regelmatig met elkaar te sparren over publicaties die van waarde zijn voor het koninkrijk van God.

Uiteraard wil ik mijn geweldige vrouw, Belinda, bedanken. Haar geduld en de tijd die ze me gunde om aan deze publicatie te werken, zijn van onschatbare waarde. Het is fantastisch om op zoveel manieren gezegend te zijn en die zegen weer door te mogen geven.

Raymond Hausoul

Kortrijk, Wereld Chocoladedag (7 juli), 2025

475 jaar na de introductie van chocolade in Europa in 1550.

WAAROM ZOU IK BIJBELVERHALEN MOETEN KENNEN?

‘Hoe kom je daarbij?’ schaterde Luc, terwijl hij bijna van zijn barkruk viel. Hij keek naar Bas, die zenuwachtig naar zijn bierglas staarde tijdens hun wekelijkse kroegpraatje. Luc nam een slokje en grijnsde breed. ‘De Matteüspassie gaat niet over een matte vent genaamd Matteüs die een rotdag had. Het gaat over het lijden van Jezus, de man die zijn handen vol had.’ Bas staarde naar zijn bierglas, alsof hij daar de antwoorden kon vinden. ‘Oh,’ mompelde hij, terwijl hij zijn hoofd krabde. ‘Tsjonge, dat wist ik niet,’ herhaalde hij zacht, ‘en je had het net over de psalmen. Laat me raden: die schreven Vlaamse monniken toch eeuwen geleden op perkament?’

Luc schudde weer zijn hoofd, deze keer met een brede glimlach. ‘Nee, de psalmen zijn ouder dan een antieke wijn. Ze werden geschreven door koningen als David in de tijd van het Oude Testament. Die monniken zongen ze misschien wel tijdens het schrobben van de abdijvloer, maar ze hebben ze niet zelf neergepend.’

‘Ken je Abraham uit de Bijbel eigenlijk wel?’ vroeg Luc.

‘Ja, natuurlijk! Die kerel die in de Smurfen zit!’ riep Bas triomfantelijk uit, in de hoop dat hij eindelijk iets wist.

1

START VAN GODS HEMELSE *HAPPY HOUR*

Van zondag tot zegen

*God zei: 'Laten Wij mensen maken die Ons evenbeeld
zijn, die op Ons lijken.'*
– Genesis 1:26a

De Bijbel opent met een raadselachtige epische afwezigheid van alles. Stel je een onvoorstelbare leegte voor en daarin klinken dan de woorden: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods Geest zweefde over het water,' klaar om iets ongelooflijks te doen.¹ De Geest van God schenkt in het begin de conditie voor het leven in deze donkere schepping en zal dat vanaf dat ogenblik blijven doen.

God roept het licht tevoorschijn, als een lichtknop die wordt omgedraaid. Zo maakt God scheiding tussen het licht en de duisternis. Dag één.

Op de tweede dag scheidt God de wateren boven en onder het gewelf. Het is de enige dag van dit scheppingsverhaal waarop God niet zegt dat iets 'goed' is. Dat maakt de oerwateren vanaf het begin meteen een beetje mysterieus. Later in de Bijbel worden deze wateren ook niet bepaald de favoriete vakantiebestemming.² Dit water is door het hoge zoutgehalte ondrinkbaar. Het kenmerkt zich door talrijke gevaren. Wie op de grote wateren begint te varen, weet met alle gevaarlijke stromingen en onvoorspelbare stormen nooit of hij nog heelhuids thuiskomt. Maar tegenover deze onvoorspelbare oerwateren staan de bronnen en rivieren die symbool staan voor hoop en leven in de Bijbel.³

Op de derde dag scheiden de wateren zich van het land en ontkiemen er overal op aarde planten en bomen. Deze dag is een groot succes, want God zegt twee keer dat het 'goed' is. Het is een dag waarop er voor het eerst een aardbodem zichtbaar is. Dit wordt de toekomstige locatie voor Gods koninkrijk en het begin daarvan in de hof van Eden.

Op de vierde dag herpakt God het thema 'licht'. Hij plaatst lichtdragers aan de hemel: zon, maan en sterren. Niet alleen om te schitteren, maar ook om feesttijden en seizoenen mogelijk te maken, want er zal immers heel wat te vieren vallen in deze schepping.⁴

Op de vijfde dag herneemt God het thema 'water' en brengt Hij er leven en vreugde in voort. God vult de zeeën met zeedieren en de hemel onder het watergewelf met vogels.

Op de zesde dag komt het 'land' weer ter sprake. God vult de aardbodem met wilde en tamme dieren en schept de mens naar zijn beeld en gelijkenis. Man en vrouw staan op de aardbol en God zegent hen. Deze dag krijgt ook een dubbel 'goed', wat traditioneel vertaald wordt als 'zeer goed'.

Elke dag in Genesis 1 kenmerkte zich tot nu toe door twee zaken. De eerste drie dagen kennen twee zaken die God scheidt: licht en duisternis, water en water, water en land. Dag vier tot zes kennen minstens twee zaken die God schept: zon, maan en sterren, vissen en vogels, landdieren en mensen. Deze zes dagen kunnen profetisch verbonden worden met zes latere personages in Genesis: Kaïn en Abel tonen het conflict tussen licht en duisternis (dag 1), Noach is de man van de oerwateren (dag 2), Abraham de man van het land (dag 3), Isaak de belofte drager van de vele nakomelingen als sterren aan de hemel (dag 4), Jakob de rusteloze die moeilijk een thuis op aarde vindt (dag 5) en Jozef de redder die de aarde zegent met een overvloed aan voedsel.

Maar het blijft niet bij deze zes dagen. God is nog niet klaar met zijn schepping. De kers op de taart moet nog komen. Er komt nog een zevende dag, die wijst op het wereldrijk van de Messias. Dat zal de kers op de taart zijn. De Messias als het ware Licht van deze wereld.

Scheiding	Vulling
Dag 1: Licht-duisternis Abel en Kaïn: licht botst op duisternis.	Dag 4: Licht aan het hemelgewelf Isaak en zijn nakomelingen.
Dag 2: Water-water [0x 'goed'] Noach en het water	Dag 5: Water en hemel vol met dieren Jakob en zijn omzwervingen
Dag 3: Land-water [2x 'goed'] Abraham en het land	Dag 6: Land vol met dieren en de mens Jozef en zijn zegeningen [2x 'goed']

Climax:

Dag 7: Rust en harmonie
De Messias

Gespreksvragen

*Wat verwacht je dat de kers op de taart van de schepping zal zijn?
God spreekt en wat Hij zegt gebeurt. Geeft dat zekerheid in je leven?
Wat ontdek je in het verhaal over wie God is?*

De hemelse to-do-lijst

*'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder
je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de
hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.'*
– Genesis 1:28

God in zijn almachtige wijsheid heeft besloten: 'Ik ga iets nieuws proberen, Ik ga mensen maken!' En daar staan ze dan, de man en de vrouw, de eerste twee gelukkige menselijke ontvangers van Gods goedheid. Alsof ze de hoofdprijs in een goddelijke loterij hebben gewonnen.

God zegent de mensen en geeft hun als opdracht zich te vermenvuldigen, de aarde te bevolken en deze te onderwerpen. Bij het eerste kijkt de man wellicht even naar de vrouw en denkt hij: 'Dat klinkt als een leuk idee, ik doe mee!' Bij het onderwerpen denken ze wellicht samen even goed na: 'Waar liggen er hier vijanden op de loer?' Uiteraard gebeurt dat onderwerpen niet op eigen houtje, maar als Gods evenbeeld. De mensen moeten alles op Gods manier beheren. God zegt als het ware tot hen: 'Doe Mij maar na, beheer de aarde maar alsof je Mij zou zijn.'

Voordat ze aan die zware taak beginnen, breekt de zevende dag aan. Het is de dag die zich als eerste slechts door één zaak kenmerkt: God rust. Hij neemt een snipperdag. En er staat zelfs nergens dat die vrije dag eindigt. God nodigt de mens uit om op deze scheppingsdag zijn partner te zijn en in zijn nabijheid te chillen, genietend van het samenzijn met God in zijn schepping. Dat zal later een groot kenmerk zijn

voor het volk van Israël. Na zes dagen hard werken mogen mensen en dieren ook eens een dutje doen. Het leven bestaat niet alleen uit werken. Er mag ook tijd voor ontspanning, herbronning, rust en vernieuwing zijn. En die rust met God is een voorproefje, een amuse-bouche van de eeuwigheid die nog komen gaat, de voltooiing van deze schepping.

Genesis 2 neemt daarna op eigen manier de draad weer op. Er volgt een kleine plottwist. In plaats van de tijd staat de ruimte in dat hoofdstuk centraal. De aarde is nog een gigantische bouwplaats. En daar, in het prachtige gebied van Eden, besluit God een fantastische tuin aan te leggen. Dat is uiteraard geen doorsneevolkstuintje met wat worteltjes en radijsjes. Nee, dit is een hof van epische proporties. Denk aan de Keukenhof in Nederland of de Kruidtuin in Leuven, maar dan zonder toeristen en met een hemelachtige ambiance. Op aarde legt God een hof aan in het landgebied van Eden. God schiep de mens niet in deze tuin. Hij deed dat erbuiten, op een plek waar zelfs Google Maps nog geen bereik had. Ik stel me zo voor dat de mens die dat meemaakte om zich heen keek na aankomst in Eden en dacht: 'Wow, wat een upgrade! Van een kale vlakte naar dit paradijs.' Het lijkt wat op verhuizen van een kleine studio naar een luxe villa, met een zwembad en een fruitgaard waar de appels gewoon in je schoot vallen. Het doel van de mens is om, vanuit de adembenemende hof het gebied waar hij vandaan komt, te gaan verkennen en het te onderwerpen, vanuit Gods voorbeeld.

Opnieuw klinken er verantwoordelijkheden naar de mens toe: de hof moet men 'bewaren én bewaken'.⁵ De mens is hoofdverantwoordelijke, als tuinman en tuinbewaker. Het onderwerpen van de aarde in Genesis 1 krijgt nu een concrete invulling: je moet de hof bewaken. In de hof plaatst God twee kostbare bomen: Een levensboom die de mens in leven houdt; en een kennisboom, die de mens inzicht en kennis over het

goede én het kwade schenkt. De vruchten van de eerste boom mag de mens eten. Van de vruchten van de tweede boom mag de mens niet eten. God zegt als het ware: 'Kijk, het leven mag je innemen, maar die kennis van goed en kwaad, daar blijf je vanaf, die moet buiten je blijven.'

Uit de opdrachten die God aan de mens gaf, blijkt dat de schepping nog niet voltooid is. God noemt de schepping 'zeer goed', maar we mogen daaruit niet zomaar concluderen dat alles volmaakt is. 'Goed' is niet hetzelfde als 'volmaakt'. Stel je voor: Je koopt een nieuwe auto en de verkoper zegt: 'Deze is zeer goed.' Je denkt: 'Nou, dat is fijn,' maar je weet ook dat 'zeer goed' betekent dat er misschien nog een kras op zit die je niet hebt gezien. Zo is het ook met de schepping in Genesis. Het is goed, het is prachtig, maar het kan nog steeds verbeteren, groeien en zich ontwikkelen.

Wie nauw hierop let, zal beamen dat alleen God volmaakt is. De schepping aan het begin van Genesis is goed maar niet goddelijk. Ze kan zelfs nooit 'volmaakt' zijn zoals God 'volmaakt' is, want volmaaktheid sluit elke vorm van groei uit. Wat volmaakt is, kan en mag niet veranderen. Als de verandering namelijk een verbetering van de schepping is, was ze voorafgaand aan die verandering nog niet volmaakt en als de verandering een verslechtering is, dan is de schepping na die verandering niet meer volmaakt. Volmaaktheid vereist onvatbaarheid voor elke vorm van verandering. We moeten goedheid en volmaaktheid dus duidelijk uit elkaar houden. Dat God de schepping 'zeer goed' noemt, betekent dat Hij tevreden is over het resultaat, maar dat er nog ruimte is voor verbetering. 'Zeer goed' betekent dus niet dat de schepping af is. Het geeft alleen aan dat de schepping voldoet aan het door God beoogde doel. Het beste moet nog komen.

In de hof merkt God op dat zelfs de mens in een paradijs eenzaam is. Dat bewijst ook dat de schepping die God maakte, nog niet voltooid is. God erkent immers zelf dat iets niet goed is in deze prachtige bloeiende hof. Hij ziet het en denkt: 'Dit kan beter.' Een eerste spectaculaire operatie in de geschiedenis vindt plaats. God geeft Adam een verdovingsprik en vormt uit de zijde van de mens een vrouw die Hij aan de man voorstelt. De man heet Adam en voilà, daar is zijn vrouw.

Adam wordt wakker, ziet Eva en roept: 'Wauw, dit is fantastisch!' Hij is zo blij dat hij bijna begint te zingen als in een Disney-film. Beiden genieten van hun ruimte in de hof op aarde, waar ze samen wonen en voor elkaar en de hof zorgdragen.

Dit brengt ons terug naar het einde van Genesis 1, waar God en de mens samen van de rust genieten. In Genesis 1 werd de uitnodiging om in die rust te delen nog opengehouden, maar in Genesis 2 vinden Adam en Eva elkaar en vormen ze een intieme band. De schepping mag een plek zijn waar mensen in intieme verbondenheid met elkaar en met God leven. De hof in Eden is op dat moment nog onaangetast. Alles is zeer goed, maar alertheid is geboden. De mens moet de hof 'bewaren én bewaken' en de aarde 'onderwerpen'. Een beetje alsof je een prachtige bloementuin hebt: hij is mooi, maar je moet wel de slakken in de gaten houden.

Gespreksvragen

Wat betekent het voor jou dat God man en vrouw samen riep?

Waarop baseer jij vooral je identiteit (familie, talenten, beroep, karakter)?

Wat verandert er aan je zelfwaarde als je weet dat God jou naar zijn beeld schiep?

Wat zie jij als jouw opdracht om in deze schepping te bewaken of te onderwerpen?
